

**Appendix 2**

**Convention No. 173 concerning  
the protection of workers'  
claims in the event of the  
insolvency of their  
employer**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 79th Session on 3 June 1992, and

Stressing the importance of the protection of workers' claims in the event of the insolvency of their employer and recalling the provisions on this subject in Article 11 of the Protection of Wages Convention, 1949, and Article 11 of the Workmen's Compensation (Accidents) Convention, 1925, and

Noting that, since the adoption of the Protection of Wages Convention, 1949, greater value has been placed on the rehabilitation of insolvent enterprises and that, because of the social and economic consequences of insolvency, efforts should be made where possible to rehabilitate enterprises and safeguard employment, and

Noting that since the adoption of the aforementioned standards, significant developments have taken place in the law and practice of many Members which have improved the protection of workers' claims in the event of insolvency of their employer, and considering that it would be timely for the Conference to adopt new standards on the subject of workers' claims, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the protection of workers' claims in the event of the insolvency of their employer, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-two the following Convention, which may be cited as the Protection of Workers' Claims (Employer's Insolvency) Convention, 1992.

**Vedlegg 2**

**Konvensjon nr 173 om vern av  
arbeidstakernes krav ved ar-  
beidsgivers insolvens**

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå har sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 79. sesjon den 3. juni 1992,

som har understreket viktigheten av å verne arbeidstakernes krav ved insolvens hos arbeidsgiver og som har minnet om bestemmelsene om dette emnet i artikkel 11 i konvensjonen om sikring av arbeidstakernes avlønning av 1949 og artikkel 11 i konvensjonen om skadebot for arbeidsulykker av 1925, og

som har merket seg at det siden vedtakelsen av konvensjonen om sikring av arbeidstakernes avlønning i 1949, har blitt lagt større vekt på å rehabilitere insolvente virksomheter, og at det pga de sosiale og økonomiske konsekvenser av insolvens bør iverksettes tiltak der det er mulig for å rehabilitere virksomheter og sikre arbeidsplasser, og

som har merket seg at det har skjedd en merkbar utvikling av lovgivning og praksis i mange medlemsland som har forbedret vernet av arbeidstakernes krav i tilfelle insolvens hos arbeidsgiver siden den forannevnte norm ble vedtatt, og mener at tiden nå er inne for at konferansen kan vedta nye normer som gjelder arbeidstakernes krav,

som har besluttet å vedta visse forslag om vern av arbeidstakernes krav ved arbeidsgivers insolvens, punkt 4 på dagsorden for sesjonen, og

som har bestemt at disse forslag skal gis form som en internasjonal konvensjon, vedtar i dag, den 23. juni 1992, følgende konvensjon som kan kalles konvensjonen om vern av arbeidstakernes krav (arbeidsgivers insolvens), 1992.

**PART I. GENERAL PROVISIONS***Article 1*

1. For the purposes of this Convention, the term «insolvency» refers to situations in which, in accordance with national law and practice, proceedings have been opened relating to an employer's assets with a view to the collective reimbursement of its creditors.

2. For the purposes of this Convention, a Member may extend the term «insolvency» to other situations in which workers' claims cannot be paid by reason of the financial situation of the employer, for example where the amount of the employer's assets is recognised as being insufficient to justify the opening of insolvency proceedings.

3. The extent to which an employer's assets are subject to the proceedings referred to in paragraph 1 above shall be determined by national laws, regulations or practice.

*Article 2*

The provisions of this Convention shall be applied by means of laws or regulations or by any other means consistent with national practice.

*Article 3*

1. A Member which ratifies this Convention shall accept either the obligations of Part II, providing for the protection of workers' claims by means of a privilege, or the obligations of Part III, providing for the protection of workers' claims by a guarantee institution, or the obligations of both Parts. This choice shall be indicated in a declaration accompanying its ratification.

2. A Member which has initially accepted only Part II or only Part III of this Convention may thereafter, by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office, extend its acceptance to the other Part.

3. A Member which accepts the obligations of both Parts of this Convention may, after consulting the most representative organisations of employers and workers, limit the application of Part III to certain categories of workers and to certain branches of economic activity. Such limitations shall be specified in the declaration of acceptance.

4. A Member which has limited its acceptance of the obligations of Part III in accordance with paragraph 3 above shall, in its first report under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, give the reasons for limiting its acceptance. In subsequent reports it shall provide information on any extension of the protection under Part

**DEL I. GENERELLE BESTEMMELSER***Artikkel 1*

1. Etter denne konvensjonen skal begrepet «insolvens» gjelde situasjoner hvor det i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis har blitt åpnet forhandlinger om en arbeidsgivers aktiva med sikte på kollektiv dekning av dennes kreditorer.

2. Etter denne konvensjonen kan en medlemsstat utvide begrepet «insolvens» til å omfatte andre situasjoner hvor arbeidstakernes krav ikke kan bli betalt pga arbeidsgivers økonomiske situasjon, for eksempel hvor arbeidsgivers samlede aktiva antas å være utilstrekkelig til å berettigede åpning av insolvensforhandlinger.

3. I hvilken grad en arbeidsgivers aktiva er gjenstand for forhandlinger som det er vist til i paragraf 1 ovenfor, skal fastsettes ved nasjonal lovgivning, regelverk eller praksis.

*Artikkel 2*

Bestemmelsene i denne konvensjonen skal gjennomføres ved lovgivning eller regelverk eller på enhver annen måte som er i samsvar med nasjonal praksis.

*Artikkel 3*

1. En medlemsstat som ratifiserer denne konvensjonen skal enten godta forpliktelsene i del II, som gir vern av arbeidstakernes krav gjennom fortrinnsrett, eller forpliktelsene i del III, som gir vern av arbeidstakernes krav gjennom en garantiinstitusjon, eller forpliktelsene i begge deler. Dette valget skal fremgå av en erklæring som følger ratifikasjonsdokumentet.

2. En medlemsstat som opprinnelig bare har godtatt del II eller bare del III i denne konvensjonen, kan senere ved en erklæring til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå, utvide ratifikasjonen til også å omfatte den andre delen.

3. En medlemsstat som godtar forpliktelsene som følger av begge deler i konvensjonen, kan etter å ha konsultert de mest representative arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner, begrense gjennomføringen av del III til å omfatte visse kategorier av arbeidstakere og visse deler av økonomisk virksomhet. Slike begrensninger skal spesifiseres i ratifikasjonsdokumentet.

4. En medlemsstat som i samsvar med paragraf 3 over har begrenset sin gjennomføring av forpliktelsene etter del III, skal i sin første rapport etter artikkel 22 i ILOs konstitusjon, oppgi årsakene for den begrensede gjennomføringen. I senere rapporter skal medlemsstaten gi opplysninger om enhver utvidelse av

III of this Convention to other categories of workers or other branches of economic activity.

5. A Member which has accepted the obligations of Parts II and III of this Convention may, after consulting the most representative organisations of employers and workers, exclude from the application of Part II those claims which are protected pursuant to Part III.

6. Acceptance by a Member of the obligations of Part II of this Convention shall *ipso jure* involve the termination of its obligations under Article 11 of the Protection of Wages Convention, 1949.

7. A Member which has accepted only the obligations of Part III of this Convention may, by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office, terminate its obligations under Article 11 of the Protection of Wages Convention, 1949, in respect of those claims which are protected pursuant to Part III.

#### Article 4

1. Subject to the exceptions provided for in paragraph 2 below, and to any limitations specified in accordance with Article 3, paragraph 3, this Convention shall apply to all employees and to all branches of economic activity.

2. The competent authority, after consulting the most representative organisations of employers and workers, may exclude from Part II, Part III or both Parts of this Convention specific categories of workers, in particular public employees, by reason of the particular nature of their employment relationship, or if there are other types of guarantee affording them protection equivalent to that provided by the Convention.

3. A Member availing itself of the exceptions provided for in paragraph 2 above shall, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, provide information on such exceptions, giving the reasons therefor.

## PART II. PROTECTION OF WORKERS' CLAIMS BY MEANS OF A PRIVILEGE

### Protected claims

#### Article 5

In the event of an employer's insolvency, workers claims arising out of their employment shall be protected by a privilege so that they are paid out of the assets of the insolvent employer before non-privileged creditors can be paid their share.

vernet etter del III i denne konvensjonen til andre kategorier av arbeidstakere eller andre deler av økonomisk virksomhet.

5. En medlemsstat som har godtatt forpliktelsene etter delene II og III i denne konvensjonen, kan etter å ha konsultert de mest representative arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner, unnta fra gjennomføringen av del II, de krav som er vernet i henhold til del III.

6. En medlemsstats godtaking av forpliktelsene etter del II i denne konvensjonen skal *ipso jure*, innebære opphør av medlemsstatens forpliktelser etter artikkel 11 i konvensjonen om sikring av arbeidstakernes avlønning av 1949.

7. En medlemsstat som bare har godtatt forpliktelsene i del III i denne konvensjonen, kan gjennom en erklæring til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå, avslutte sine forpliktelser etter artikkel 11 i konvensjonen om sikring av arbeidstakernes avlønning, for så vidt gjelder de krav som er vernet i henhold til del III.

#### Artikkel 4

1. Med forbehold om de unntak som er mulig etter paragraf 2 nedenfor, og de begrensninger som er spesifisert i samsvar med artikkel 3 paragraf 3, skal denne konvensjonen gjelde for alle arbeidstakere og for alle deler av økonomisk virksomhet.

2. Ansvarlig myndighet kan, etter å ha konsultert de mest representative arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner, unnta fra del II, del III eller begge deler i konvensjonen spesielle kategorier av arbeidstakere, spesielt offentlige ansatte, på grunn av deres særegne arbeidsforhold, eller hvis det er andre typer av garantier som tilbyr dem vern som er likeverdig med vernet etter konvensjonen.

3. En medlemsstat som gjør bruk av unntaket etter paragraf 2 ovenfor, skal i sine rapporter etter artikkel 22 i ILO's konstitusjon, gi opplysninger om slike unntak, samt oppgi årsakene til slike unntak.

## DEL II. VERN AV ARBEIDSTAKERNES KRAV GJENNOM FORTRINNSRETT

### Krav som er vernet

#### Artikkel 5

I tilfelle arbeidsgivers insolvens, skal arbeidstakernes krav som springer ut av deres arbeidsforhold, være vernet gjennom fortrinnsrett, slik at de får sine krav dekket av arbeidsgiverens aktiva før ikke-fortrinnsberettigede kreditorer får dekket sine krav.

Om den 79. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1992, og vedtak på tidlegare arbeidskonferansar

#### Article 6

The privilege shall cover at least:

- (a) the workers' claims for wages relating to a prescribed period, which shall not be less than three months, prior to the insolvency or prior to the termination of the employment;
- (b) the workers' claims for holiday pay due as a result of work performed during the year in which the insolvency or the termination of the employment occurred, and in the preceding year;
- (c) the workers' claims for amounts due in respect of other types of paid absence relating to a prescribed period, which shall not be less than three months, prior to the insolvency or prior to the termination of the employment; and
- (d) severance pay due to workers upon termination of their employment.

#### Limitations

##### Article 7

1. National laws or regulations may limit the protection by privilege of workers' claims to a prescribed amount, which shall not be below a socially acceptable level.

2. Where the privilege afforded to workers' claims is so limited, the prescribed amount shall be adjusted as necessary so as to maintain its value.

#### Rank of privilege

##### Article 8

1. National laws or regulations shall give workers' claims a higher rank of privilege than most other privileged claims, and in particular those of the State and the social security system.

2. However, where workers' claims are protected by a guarantee institution in accordance with Part III of this Convention, the claims so protected may be given a lower rank of privilege than those of the State and the social security system.

### PART III. PROTECTION OF WORKERS' CLAIMS BY A GUARANTEE INSTITUTION

#### General principles

##### Article 9

The payment of workers' claims against their employer arising out of their employment shall be guaranteed through a guarantee institution when payment cannot be made by the employer because of insolvency.

#### Artikkel 6

Fortrinnsretten skal i det minste omfatte:

- a) arbeidstakernes krav på lønn som relaterer seg til en fastsatt periode forut for insolvenstidspunktet eller forut for arbeidsforholdets opphør; perioden skal ikke være kortere enn 3 måneder;
- b) arbeidstakernes krav på feriepenger som er opptjent gjennom arbeid i det året arbeidsgiver ble insolvent eller arbeidsforholdet opphørte, og i det foregående år;
- c) arbeidstakernes krav på betaling i forbindelse med andre typer betalt fravær som relaterer seg til en fastsatt periode forut for insolvenstidspunktet eller arbeidsforholdets opphør; perioden skal ikke være kortere enn 3 måneder og
- d) godtgjøring som arbeidstakerne har krav på som følge av opphør av arbeidsforholdet.

#### Begrensninger

##### Artikkel 7

1. Nasjonal lovgivning eller regelverk kan begrense vernet som er gitt arbeidstakernes krav gjennom fortrinnsrett til et bestemt beløp som ikke skal ligge under et sosialt akseptabelt nivå.

2. Dersom fortrinnsretten for arbeidstakernes krav er begrenset på denne måten, skal det fastsatte beløpet gis nødvendig justering slik at det opprettholder sin verdi.

#### Prioritetsrekkefølge

##### Artikkel 8

1. Arbeidstakernes krav skal etter nasjonal lovgivning eller regelverk gis en bedre fortrinnsrett enn de fleste andre fortrinnsberettigede krav, og spesielt krav fra staten og det sosiale trygdesystemet.

2. Dersom arbeidstakernes krav er vernet gjennom en garantiinstitusjon i samsvar med del III i denne konvensjonen, kan kravene gis dårligere fortrinnsrett enn krav som tilhører staten og det sosiale trygdesystemet.

### DEL III. VERN AV ARBEIDSTAKERNES KRAV GJENNOM EN GARANTIINSTITUSJON

#### Generelle prinsipper

##### Artikkel 9

Betalingen av kravene som arbeidstakerne har mot arbeidsgiver og som springer ut av arbeidsforholdet, skal garanteres gjennom en garantiinstitusjon dersom arbeidsgiver ikke kan betale på grunn av insolvens.

Om den 79. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1992, og vedtak på tidlegare arbeidskonferansar

### Article 10

In giving effect to this Part of the Convention, a Member may, after consulting the most representative organisations of employers and workers, adopt appropriate measures for the purpose of preventing possible abuse.

### Article 11

1. The organisation, management, operation and financing of wage guarantee institutions shall be determined pursuant to Article 2.

2. The preceding paragraph shall not prevent a Member, in accordance with its particular characteristics and needs, from allowing insurance companies to provide the protection referred to in Article 9, as long as they offer sufficient guarantees.

### Claims protected by a guarantee institution

#### Article 12

The workers' claims protected pursuant to this Part of the Convention shall include at least:

- (a) the workers' claims for wages relating to a prescribed period, which shall not be less than eight weeks, prior to the insolvency or prior to the termination of the employment;
- (b) the workers' claims for holiday pay due as a result of work performed during a prescribed period, which shall not be less than six months, prior to the insolvency or prior to the termination of the employment;
- (c) the workers' claims for amounts due in respect of other types of paid absence relating to a prescribed period, which shall not be less than eight weeks, prior to the insolvency or prior to the termination of employment; and
- (d) severance pay due to workers upon termination of their employment.

### Article 13

1. Claims protected pursuant to this Part of the Convention may be limited to a prescribed amount, which shall not be below a socially acceptable level.

2. Where the claims protected are so limited, the prescribed amount shall be adjusted as necessary so as to maintain its value.

### Final provisions

#### Article 14

This Convention revises the Protection of Wages Convention, 1949, to the extent provided for in Article 3, paragraphs 6 and 7 above,

### Artikkel 10

Ved iverksetting av denne del i konvensjonen, kan en medlemsstat etter å ha konsultert de mest representative arbeidstaker- og arbeidsgiverorganisasjoner, vedta hensiktsmessige midler for å hindre eventuelt misbruk.

### Artikkel 11

1. Organisering, administrasjon, drift og finansiering av lønnsgarantiinstitusjoner skal bestemmes i henhold til artikkel 2.

2. Den foregående paragraf skal ikke hindre en medlemsstat, på grunn av dens særtrekk og behov, fra å tillate forsikringsselskaper å sørge for vern som beskrevet i artikkel 9, så lenge forsikringsselskapene kan tilby tilstrekkelige garantier.

### Krav som er vernet gjennom en garantiinstitusjon

#### Artikkel 12

Arbeidstakernes krav som er vernet i henhold til denne delen av konvensjonen skal i det minste omfatte:

- a) arbeidstakernes krav på lønn som relaterer seg til en fastsatt periode forut for insolvenstidspunktet eller forut for arbeidsforholdets opphør; perioden skal ikke være kortere enn 8 uker;
- b) arbeidstakernes krav på feriepenger som er opptjent gjennom arbeid i en fastsatt periode forut for insolvenstidspunktet eller forut for arbeidsforholdets opphør; perioden skal ikke være kortere enn 6 måneder;
- c) arbeidstakernes krav på betaling i forbindelse med andre typer betalt fravær som relaterer seg til en fastsatt periode forut for insolvenstidspunktet eller opphør av arbeidsforholdet; perioden skal ikke være kortere enn 8 uker og
- d) godtgjøring som arbeidstakerne har krav på som følge av opphør av arbeidsforholdet.

### Artikkel 13

1. Krav vernet etter denne delen i konvensjonen kan begrenses til et fastsatt beløp, som ikke skal ligge under et sosialt akseptabelt nivå.

2. Dersom krav som er vernet, er begrenset på denne måten, skal det fastsatte beløpet gis nødvendig justering slik at det opprettholder sin verdi.

### Sluttregler

#### Artikkel 14

Denne konvensjonen reviderer konvensjonen om sikring av arbeidstakernes avlønning av 1949, i det omfang artikkel 3 paragrafene 6

Om den 79. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1992, og vedtak på tidlegare arbeidskonferansar

but does not close that Convention to further ratifications.

#### Article 15

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

#### Article 16

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

#### Article 17

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

#### Article 18

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

og 7 ovenfor fastsetter, men den stenger ikke for fremtidig ratifikasjon av konvensjonen om sikring av arbeidstakernes avlønning.

#### Artikkel 15

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjonen skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

#### Artikkel 16

1. Denne konvensjonen skal binde bare de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjonen tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da medlemsstatens ratifikasjon ble registrert.

#### Artikkel 17

1. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjonen kan si den opp når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding om dette til registrering hos Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter at den er bitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjonen, og som ikke gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel innen et år etter utgangen av den 10-årsperioden som er nevnt i foregående punkt, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter si opp denne konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

#### Artikkel 18

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i organisasjonen om registreringen av den andre ratifikasjon som er sendt ham, skal han gjøre medlemsstatene oppmerksom på hvilken dato konvensjonen vil tre i kraft.

Om den 79. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1992, og vedtak på tidlegare arbeidskonferansar

#### Article 19

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

#### Article 20

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

#### Article 21

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides-

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

#### Article 22

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

#### Artikkel 19

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for registrering i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

#### Artikkel 20

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal, når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjonen har virket og undersøke om det er ønskelig å sette spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen på konferansens dagsorden.

#### Artikkel 21

1. Dersom Arbeidskonferansen vedtar en ny konvensjon som helt eller delvis endrer denne konvensjonen og intet annet er bestemt i den nye konvensjonen, skal:

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjonen *ipso jure* innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjonen uten hensyn til reglene i artikkel 17 ovenfor, forutsatt at den nye, reviderte konvensjonen er trådt i kraft;
- b) denne konvensjonen ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye, reviderte konvensjonen trer i kraft.

2. Denne konvensjonen skal i alle tilfelle fortsatt være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjonen

#### Artikkel 22

De engelske og franske versjoner av teksten i denne konvensjonen har lik gyldighet.